

* * * * *

כשאנו חושבת על שושנה אני רואה, בעצם ממש טומעת צחוק מתגלגל, כובט שעקרו הנאה ואפילו ספה של שובבות בו, ואני חשה ממש בעום וקרל צרוד מעט כרי"ש מודגשת.

העובדה שכל זה בגמר, שאיבנו קיים עוד, היא ממש בלתי בתפסת, בעיקר לכל אלה אשר בלאו הכי היו רחוקים ממנה סיוזית בשלש השנים האחרונות.

בהיות שושנה אשה רבת פנים מצטיירות דמויות רבות ושונות לבגד עיני. לראשונה ראיתיה בחצאית פרחונית מכווצת בדרכה לעבודה. היה זה זמן קצר לאחר כואה לכפר הנטיא, כשהיא עדיין קטורה מאד לקיבוצה הקודם - דורות.

או ביום חזרה מאנגליה, בעוד אורי תיבוק, כאשר בכנסה לבית התינוקות המלא, אשר עד מהרה הפך לפעוטון של שרה. אחר כך שלש שנים של השכנה משותפת - שושנה משכיבה את אוריאל ואלו ליאורה הקטנה ביינתיים "שוטפת כלים" במטבחון של הפעוטון, כדי להפיג את השעמום.

חמונה אחרת - של שושנה לקראת סוף ההריון עם אפרת, יושבת על שרפרף מאחורי בית הספר היטן, בחזרה עם כתת "עשור" לקראת מסיבת הסיום של השנה.

שושנה באסיפות: סודגת כשהסיגריה תקועה בין העצבע לאמה - נמוך על יד כף היד, כדי שתוכל להמטיך לסרוג, משוחחתי בעירנות ומתוכחת בלהט בעניינים חסונים לדידה.

מי אינו זוכר אותה בקראה לפנינו את "הרי ארצי, מולדתי" מאת צרניחובסקי במסכי בו המצוה, בדיקנות אך בקלילות ובלי פאטוס.

ושוב זכרון אישי - בכל הכרוך בהשפעתה האישית עלי בכחירת דרכי בהוראה. אכן, כאן חסר לי מאד מאד.

דמותה החיובית תחרה בזכרונו, ובישתה הרצינית יחד עם חינוכותה העצומה השמר אתנו.